

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concursuri edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
---	---	--

1 DECEMVRIE 1940.

Trăim cel mai mohorât și trist întâiu Decemvrie!

Sufletul ni-e greu ca plumbul iar inimile deșarte de orice bucurie. În loc de steaguri purtăm prapori de doliu, în loc de cântece vitejești suspinul înneacă glasul nostru. „S'a dus veselia inimii noastre, jocul nostru s'a prefăcut în plâns”...

Paserea morții a fâlfăit deasupra, țării noastre, aripile ei sumbre au risipit jale și tristețe; plângem cu toții și lacrimi n'avem destule ca să spălăm întreg amarul din noi.

Cu ce am păcătuit Doamne, că ne-ai pedepsit atât de greu? Cu ce am întors dela noi fața Ta că pradă ne-ai lăsat urgiei, că ni-ai dat același pahar pe care îl crezusem golit până la fund de bieții noștri părinți, bunici și întregul șir de generații mucenicite?

Doar noi suntem urmașii cavalerilor crucii, a celor cari și-au făcut pieptul lor zid împotriva păgânătății barbare, a semilunei și a tuturor vrăjmașilor Domnului Hristos!

Noi suntem fiii acelora pentru cari gloria a dăruit stihuri nepieritoare în cursul unei istorii bimilenare, cu nume scânteietoare săpate în toate răscrucile de veac: Traian, Decebal, Mircea, Mihai, Horia și Avram Iancu!...

Și totuși...

Mai tristă ca tristețea tuturor toamnelor, soarta noastră se aseamănă cu aceea a sfințelor cruci și troițe, pe care omul le vede doar în necaz și durere, încolo singurătatea le dă birnice vifornitelor, iernii și corbilor.

Și câtă credincioșie nu zace în inimile citorilor sfințelor semne, și cât de fidel nu străjuiesc acelea bulgării scumpi ai întinsului pământ românesc? Iată, grava lor singură-

tate pare să împartă azi cu neamul povara grea și mută a celei mai crunte epopei din viața unui popor de 17 milioane de oameni!

O, tristă zi de întâiu Decemvrie!

Te înconjurăm cu inimi cernite, dar nu te bocim asemenea slabilor și neamurilor de plângăreți, ci bărbătește ne legătuim:

Să nu lăsăm soarele unei noi veri să apună întru neînvierea celui dintâiu unu Decemvrie demn și românesc!

Să nu lăsăm în adormirea celui din urmă somn pe frații și surorile noastre de pretutindenii, ci opaiț să aprindem în sufletul fiecărui român liber pentru eliberarea lor din tiranie!

Să nu pierdem — în sfârșit — din inima noastră icoana bunului Dumnezeu care odinioară a jertfit pe unul născut Fiul Său pentru noi. Căci dacă am fi și cea din urmă oaie rătăcită, Păstorul ne readuce în calea mântuirii de-acum și a celei de veci!

Fă, Doamne al Puterilor această minune cu neamul nostru de plugari pravoslavnic și cinstiți, în care chipul Tău se păstrează în curăție; care stă strajă pretutindenii bunătății Tale neadormite; care cu mâni aspre și bătătorite prinde sfielnic semnul divin al mântuirii noastre, sfânta Cruce.

Revarsă Doamne din vistierile Tale nemărginite clemența Ta peste noi și auzi-ne în ceasul rugăciunii noastre. Caută-ne în rugăciune, în bunătate, în jertfă; nesocotind mulțimea greșalelor noastre, răsplătește frământarea care ne mistue.

Căci a Ta este puterea, a Ta este mila, iar a noastră nădejdea în învierea Neamului. Amin.

Ajutorul legionar.

Ajutorul fratelui căzut în nenorocire pornește din ceea ce are mai bun ființa omenească în ea.

Fiindcă trebuie să trăiești nenorocirea, să o simți și numai atunci poți s'o vezi și la altul. Altfel, ceea ce faci e formalism gol, lipsit de convingere și numai pentru parada exterioară, a manifestărilor celor mai joase și venale, ce le cunoaște ființa omenească.

De aceea, acest soi de ajutor nu vine născând la timp, nu alină micând suferința și nici nu o desființează, fiindcă se face la voia întâmplării, fără a cunoaște momentele mai dramatice, prin care trece un popor, și fără a cunoaște proporțiile unei nenorociri sau suferințe.

Aceasta a fost psihologia ajutorului mutual, între frații de-un sânge românesc, până la zorii *României Legionare*.

Ajutor în silă, de paradă, de mântuială, de aceea și roadele au fost toate compromise, culese prea devreme, sau mâncate de germeii distrugerii.

Poporul acesta ajunsese de mila streinului, care era mare și tare la noi acasă; conștiințele ne erau siluite și violente, intrase în noi oarba lașitate: tăceai ce nu voiai, vorbeai ce nu-ți era în suflet, scriai ce nu-ți era în inimă.

Din disoluția aceasta morală numai o minune ne mai putea salva.

Și minunea arhanghelului Mihail a venit. Marea operă de purificare a sufletelor a început. Mișcarea legionară face apel din nou și dela cârma statului, la sufletele de Români.

Mișcarea legionară devine mișcarea, cea mai autentică de suflete, românească.

Sufletul este chemat la viața sa adevărată creștină: de supremație asupra trupului. Nu trupul mai comandă, nu pentru el ne mai îngrijim; trupul democrat, comod, îmbuibat trebuie să cadă în genunchi în fața sufletului tare legionar, călit de prigoane, lipsuri, suferințe și nevoi și să-și mărturisească păcatele multe.

Cine s'a grijit de cei în suferințe, cine a dus zbuoium de prigoană, cine a trăit timpuri de epopeică haiducie?

Acei ce astăzi, cei mai conștienți de ceea ce înseamnă lipsă, durere și suferință, vin și spun, în auzul unei țări întregi: *Ajută-ți fratele căzut în nenorocire! Nu-l lăsa!* Fiindcă ajutorându-l pe el, te ajuți pe tine însuși și pe ai tăi ca neam.

Alt suflet, deci, alături de trupul nostru înmuiat în toate apele murdare ale timpurilor ce le-am trăit; alt elan înspre munca constructivă

ce-o avem înainte; alt ideal pentru viitorul nostru domnesc, ce ne mai așteaptă.

De aceea și altă mentalitate față de ajutorarea fraților noștri de-un neam și-o altă concepție față de milostenia de samaritean, ce-o dăm.

Mentalitatea legionară nu caută cântărire în dar, nici precupețire a ei. Această mentalitate nu ascunde, sub dar, sămânța democratică, care să rodească roade oportuniste, pentru durata unui regim. Mentalitatea legionară se odihnește pe o bază de sacrificiu, de dăruire totală, de anonim.

Samariteanul legionar este, deaceea, cel mai autentic tip al samariteanului evanghelic, dar și cea mai autentică creație umanitară a ceea ce are neamul nostru mai nobil în ancestralele lui sentimente de ospitalitate.

Din ce are și din ce n'are, Românul legionar dă. Dar nu numai că dă, dar vrea să făurească aceeași concepție sufletească și la ceilalți frați ai săi.

Dă de unde ai și dă de unde n'ai! Țara aceasta suferă prin mii de guri, suferă prin mii de trupuri.

Este în țara noastră o suferință cum n'a mai fost decând trăim ca neam.

Și nu mai este acum timp de veselie, de îmbuibare, de lene, ce inconștientă culpabilă.

Legionarii lucră într'un ritm cum nu au mai lucrat alți fii pentru țara aceasta. Tumultul de reclădire, de prefacere, de schimbare se simte. Alături, legionarii cheamă toată țara la apel.

Ajutați-vă frații nenorociți! Este ceea ce fiecare poate, este contribuția colectivă și anonimă a țării, la această titanică operă de redresare națională.

Să fim, deci, nu numai conștienți și mândri, dar să fim, măcar de astă dată, prezenți la apel!

Prof. Dr Petru Rezuș.

Creștinism și Naționalism

— Reflexii și constatări. —

Putem fi și creștini și naționaliști? Da, deoarece creștinismul despre al cărui universalism se vorbește mult, recunoaște națiunile și le susține ca pe niște organisme vii și necesare în armonia universală.

Ideea creștină se împacă cu ideea de naționalitate. Făcând din creștinism și naționalism două idei contradictorii însemnează a exclude acțiunea binefăcătoare a creștinismului din viața

națională dând loc ateismului și dezordinei morale. Națiunile cuprinse de aceeași etică creștină, scrie *Svetlov* în „*Naționalism și Creștinism*“, realizează cel mai desăvârșit curent social care singur poate să asigure popoarelor o pace și armonie durabilă în viața socială a lumii.

Însuși Domnul Hristos a fost un mare naționalist, recunoscând principiul naționalității față de femeia canaaneană ce vine să-i ceară vindecare și căreia îi răspunde: „Eu am venit pentru oile pierdute ale casei lui Israel. Nu se cuvine a lua pâinea din gura copiilor și a o arunca la câini“.

Biserica creștină se află în programul său de a fi și națională căci alipirea de Hristos nu însemnează ură față de Cezar ci dimpotrivă Biserica păstrează și recomandă o cumpănă dreaptă. „Dați Cezarului cele ce sunt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu“.

Domnul crede că până a nu fi național nu va putea fi înțeles și deși divizat, a păstrat totuși unitatea spirituală a crezului creștin, căci El ca personalitatea în care era întrupat adevărul vecinic, a putut după Fericitul Augustin, să fie propriu fiecăruia cu toate că e comun tuturor. (citată după *Grillot de Givry: Le Christ et la Patrie*).

Doară Sfinții Apostoli până nu a vorbit în limbile tuturor popoarelor n'a început opera de cucerire spirituală a lumii, potrivit mesagiului dat de Mântuitorul.

De asemenea din minunea Cinci zecimii, când Duhul sfânt înzestrea pe Apostoli cu darul prorociei de a vorbi în limbi stăine, concludem că, „creștinismul recunoaște existența mai multor popoare cu limbi diferite, adică națiuni (*Pr. Al. Svetlov: Naționalism și creștinism*).

Conform acestora, noi preoții ortodocși nu trebuie să uităm că Biserica noastră este o Biserică națională și în aceeași măsură trebuie să ne intereseze așezământul național al statului — națiunea, ca născătoare de fii trupești pentru Biserică.

Naționalitatea se definitivează în desăvârșire prin predica creștină și creștinismul nu însemnează cosmopolitism ci universalismul creștin însemnează unitatea lumii prin diferența varietății popoarelor. Restabilirea naționalismului în creștinism nu însemnează excluderea umanitarismului, așa cum se aruncă învinuiri de către vechea mentalitate democratică și iudaică. Intre naționalism nu este și nu poate fi nici o contradicție, ba chiar primul fiind baza celui de al doilea, ambele fiind realități eterne și temeinic împletite una cu alta.

Este o virtute umană să te închini în fața genilor umane, dar care au fost în același timp și genii naționale.

Individualismul național cu rădăcinile înfipte în Creștinism presupune realizarea individualismului sau personalismului social în cadrul comunismului moral evanghelic” (*V. Pârvan: Naționalism*).

Recunoașterea individualismului național tinde la înfăptuirea uniunii popoarelor, aceea fraternitate internațională, realizând între membrii oricărei formațiuni sociale un cuget și o acțiune solidară. România Nouă legionară și-a revenit la matcă. Prea ne comunizassem, prea o luasem rasna, încântați de raiul democratic și târați în iureșul masonic și jidovesc.

Într-o revistă militară am scris înainte de actualul regim, un articol în care strecurasem fraza: „Din 10 medici în Brig. 19 Art, 9 sunt iudei și numai unul român și acel cu grad de sergent T. R. Bolnavii gem neingrijiți prin infecțiile infirmeriei lăsați pradă boalelor pentru că doctorul militar e jidan. Și... să nu fie cu supărare dar iudaismul adesea e fără conștiință“. Articolul a scăpat de foarfecele faimoasei cenzuri (așa cum a scăpat tot acest pasagiu și în Foia Diecezană în articolul „Din Carnetul unui preot concentrat“).

După apariție ce credeți: proteste, vociferări, reclame pela cenzură la redacția revistei și la comandament, că s'a jignit simțul de umanitate care nu stă bine să-l propage un purtător de sutană ortodoxă.

Stăm, vorba ceia cu frica'n sân, că da, poate am comis o crimă căci vezi d-ta d-le Israel eu popă, să scriu că iudaismul n'are conștiință!? și așteptam din zi în zi să fiu pârât și eu pe la episcopia militară sau chiar la P. S. Sa Episcopul meu diecezan.

Dar în loc de represalii și sancțiuni, a venit altceva: legiunea la putere, și toți doctorașii aceia sfrigiți și corioați fură dați afară din armată și înlocuiți cu bieții flămânzi de valahi. Orice s'ar spune, dar aceasta nu înseamnă că naționalismul acesta purificator nu e creștin.

Asta trebuia: încreștinarea Patriei și sădirea unui naționalism creștin, dar sincer creștin. Căci creștini ziceam că suntem și până acum dar... da! numai firma era creștină. De aceea am scris mai sus ca *Tara nouă* în spiritul acțiunii ce desfășoară, fără gloanțe, fără sufocări cu streangul și disolvare cu vitriol, se găsește hotărât pe drumul trasat de Mântuitorul Hristos Imperativul

categoric al ceasului de față: Stujirea lui Dumnezeu prin cuvânt faptic și cultul Patriei prin iubirea și respectarea naționalității dominante.

Iată cum înțeleg eu legătura între Naționalism și Creștinism.

Pr. D. V. Anuțoiu.

Recenzii.

Diac. Dr. Haralambie Cojocariu: Este primatul lui Petru un privilegiu de drept divin după Noul Testament? Sibiu 1940.

(Continuare din Nr. 46.)

După cercetarea acestor texte generale autorul atacă faimosul text dela Mt. 16, 17-19. În tendința lor critică negativă teologii protestanți au căutat să conteste acestui text fie autenticitatea, fie istoricitatea, în scopul de a submina doctrina papală bazată pe acest text.

Autorul arată pe drept cuvânt că metoda aceasta este nepotrivită dovedind prin argumente solide atât autenticitatea cât și istoricitatea textului. Acest text apare încă în sec. II în citațiuni dar pentru a dovedi cu totul altă învățătură decât primatul papal și tocmai raritatea și felul citării lui în acest timp dovedesc că Biserica n'a văzut în el un argument pentru primat. Biserica ortodoxă a recunoscut întotdeauna istoricitatea acestui text și lipsa lui la Marcu și Luca este tocmai o dovadă a existenței primatului lui Petru. În sfârșit autorul face interpretarea acestui text după toate regulile ermeneutice dovedind în mod clar că prin *πέτρα* noi nu putem înțelege pe Petru ca temelie a Bisericii ci credința lui Petru în divinitatea și mesianitatea lui Iisus. deci *πέτρα* = Iisus Hristos care singur este temelie instituției Sale (I Cor. 3, 11).

În cap. IV. intitulat: Textul „Tu ești Petru“ și exegeza patristică (p. 196-304) se aduc mărturiile părinților bisericești atât ale celor răsăriteni cât și ale celor apuseni cu privire la interpretarea acestui text. Sunt patru categorii de interpretări. 1. Petru = piatră, o găsim la 17 părinți; 2. Piatră = toți apostolii, o găsim la 8 părinți; 3. piatră = credința în divinitatea lui Iisus Hristos o găsim de 44 ori și 4. piatră = Iisus Hristos se află de 16 ori. Pentru interpretarea întâia trebuie să ținem seama că Petru reprezintă simbolul unității episcopatului și a Bisericii, deci ea se reduce la a doua. Interpretarea a treia și a patra se reduc una la alta și cf. principiului lui Vincențiu. Lirineanul ea este cea adevărată.

În cap. V. intitulat: Primatul lui Petru și textele dela Luca 22, 31-32 și Ioan 21, 15-18 (p. 305-341) se interpretează după aceleași reguli ca mai sus aceleași texte pe cari romano-catolicii le învoacă pentru primat. Se arată în mod incontestabil că în textul prim e vorba de prezicerea căderii lui Petru din apostolat prin întretaia lui lepădare, iar în cel al doilea de repunerea lui de către Mântuitorul în această înaltă funcțiune. De primatul și infalibilitatea lui Petru deci nu poate fi vorba, și nici de prerogative de felul acesta asumate de episcopii Romei deoarece nu există în tot T. N. nici o indicație de felul cum au primit ei primatul dela Petru.

În cap. VI. intitulat: Biserica primară și Sf. Petru (p. 342-395) se examinează rolul Sf. Petru (p. 342-395) în Biserica din Ierusalim analizându-se textele din faptele Apostolilor demonstrându-se că el nu se poartă nici demn ca și când ar fi conștiu de primatul său. Aceasta rezultă mai ales din faptul că el primește mandat de a merge în Samaria dela ceilalți apostoli, cărora deci se supune, apoi din faptul, că trebuie să se justifice de botezul lui Corneliu și în urmă din situația lui la sinodul din Ierusalim unde nu el prezidează ci ap. Iacov care și ia hotărârile. Mai departe se examinează raporturile dintre Petru și Pavel arătându-se că în ce privește conducerea văzută a bisericii el nu cunoștea decât cele trei trepte de hirotonire de drept divin peste care nu știe de vreun supraepiscop decât pe cei doisprezece. El este cel dintâiu care interpretează cuvântul „piatră“ din textul mateian ca fiind piatra din capul unghiului, Hristos. Mai departe se poate constata că Pavel e primit în mijlocul celor doisprezece apostoli cu drepturi egale. Pavel este acela care învete vederile sale lui Petru care trebuie să le accepte, iar atunci când dă dovadă de inconsecvență el suferă aspre muștrări dela Pavel. Aceasta reiese clar din examinarea epistolei către Galateni, a raportului sinodului apostolic, a incidentului din Antiohia și a raportului dintre Petru deoparte și Pavel și Biserica din Corint de altă parte.

În încheiere (p. 396-408) se expune pe scurt doctrina romano-catolică cu privire la primat așa cum a fost formulată ea la sinodul Vatican din 1870, trăgându-se apoi concluziile finale ce se impun din cele expuse până aci. După rezumatul cărții în limba franceză (p. 400-416) urmează registrul textelor biblice (p. 417-423) și registrul numelor proprii (424-443) cu care se și încheie cartea.

Așa cum se întârșează opera aceasta fără nici o exagerare putem spune că face cinste tinerii noastre literaturi teologice.

Atenția și chiar migala lui care este lucrată această carte dă dovadă de erudiție din partea autorului. Ceieace poate lipsește din tratarea subiectului este chestiunea prezenței la Roma a lui Petru deoarece romano apusenii bazează în primul rând această prezență tot pe texte nou-testamentare ca de ex. F. A. 12, 17 și I. Petru 5, 13. pentru a putea afirma că Petru întemeind biserica de acolo și conducând-o un timp prin hirotonirea unui urmaș a putut trece mai departe prerogativele sale. Tot pe bază de texte din epistolele lui Pavel s'ar fi putut dovedi cine este întemeietorul bisericii din Roma și cine a avut acolo înfiștarea, dacă nu Pavel apostolul neamurilor.

În tot cazul lucrarea își așteaptă o întregire prin cercetarea chestiunii primatului papal din punct de vedere istoric, începând din perioada de după încheierea canonului Testamentului Nou și până în sec. VIII resp. IX. odată cu sfârșitul fixării doctrinei Bisericii, și chiar până în zilele noastre pentru a vedea frământările și mai ales opozițiile rasărite chiar dela început din însuși sânul catolicismului împotriva acestei doctrine perverse.

Pr. Constantin Târziu.
licențiat în teologie.

Ș T I R I

Hirotonire. Prin rugăciunile P. S. Părinte Episcop a fost hirotonit întru preot candidatul *Pavel Coadă* pe seama parohiei *Cărbunari*.

Adunarea dela Alba-Iulia dela 1 Decembrie 1918 se comemorează în stil mare astăzi în cetatea lui Mihai. Zeci de mii de legionari din Ardeal și Banat au mers să se închine în cetatea - simbol a Unirii noastre vecinice și nedespărțite!

Reînnumarea Căpitanului, Nicadorilor și a Decemvirilor s'a făcut în mijlocul unei impresionante ceremonii ei, Sâmbătă în București. Trista solemnitate a cutremurat cu atât mai mult inimile românești, că neînsușite lor corpuri au fost acoperite cu un planșeu, de beton, gros de 70 cm., lung de 15 și lat de 5 metri.

Unde nu duce sfatul rău al urii, pe oameni?!

Noul director al liceului Traian Doda este dl profesor Nicolae Domășneanu, căruia îi urăm spor în noua misiune!

† **Preotul Aurel Ciulin din Bogodini** a încetat din viață zilele trecute, fiind înmormântat de un sobor de preoți în frunte cu protopopul tractual.

Dumnezeu să odihnească pe robul său în pace!

Studentii academiei noastre comunică următoarele: După un timp de 3 ani de persecuție, de prigoană, în care n'a activat nici o organizație studențească, fiind dizolvate, acum U. N. S. C. R. pornește la treabă din nou pe drumul bătătorit de înaintași și sfințit prin sângele atâtor martiri căzuți la Mercurea Ciuc, Vaslui, Râmnicul Sărat și în tot cuprinsul țării, organizându-se.

Astfel după noua organizare a vieții studențești și Academia noastră Teologică, care până în prezent a fost pasivă în fața tuturor manifestărilor studențești, a fost încadrată în „Centrul studențesc Timișoara”, care a numit ca președinte al societății studenților teologi pe camaradul: *Martin Petru*, anul III, care și ales următorul comitet:

Vice președinte: *Stănescu I. Vasile*, an. III

Secretar: *Dragomir I. Traian*, an. II

Casier: *Iclozan V. Victor*, an. III

iar ca delegați ai cursurilor pe:

Geția Gheorghe, an. IV

Atnagea Teodor, „ III

Novac Martin, „ II

Marinescu M. Marin, an. I

* * *

Continuând linia vechilor tradiții și anul acesta ca'n toți anii, societatea de lectură: „*Ioan Popasu*” a studenților teologi dela Academia din Caransebeș, și-a ales următorul comitet de conducere:

Președinte: *Geția Gheorghe*, an. IV

Secretar I: *Stănescu I. Vasile*, „ III

„ II: *Dragomir Traian*, „ II

Casier: *Iclozan Victor*, „ III

Controlor: *Milovan A. Gh.*, „ II

Bibliotecar I: *Gruian Aurel*, „ IV

„ II: *Stoca Iie*, „ III

„ III: *Șdăicu Gh. Horia*, „ II

Cond. corului I: *Zmed Gheorghe*, „ III

„ II: *Stanca Simeon*, „ III

Econom: *Marinescu M. Marin*, „ I

Arhivar I: *Găvan Ioan*, „ I

„ II: *Murgu Ioan*, „ I

Comisia literară:

Președinte: *Mușesianu B. Ion*, an. III

Membrii: *Andrica Traian*, „ IV

Olarin Cornel, „ III

Colârlă Nicolae, „ II

Băleanu Vasile, „ I

* * *

Sâmbătă 23 Noembrie a. c. din inițiativa „*Grupului Legionar*” dela Academia Teologică din localitate s'a oficiat în biserica catedrală la ora 11³⁰, o scurtă rugăciune pentru pomenirea aceluia care a fost protopopul și ziaristul: *Ioan Moța*.

Slujba religioasă a fost oficiată de preoții: Prot. Dr. Zeno Munteanu, Dr. Petru Rezuș, Dr. Dimitre Bodea, Dr. Mircea Chialda și Isaia Suru, iar răspunsurile au fost date de corul studenților teologi, sub conducerea d-lui prof. Constantin Vladu,

Concurs

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 3573 B. ex. 1940 din 27 Iulie 1940, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru postul de preot la parohia de clasa I-a din comuna **Glimboca** protopresbiteratul Caransebeșului.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estindere de 44 jugăre 1553 stj.
2. Birul parohial uzitat.
3. Veniturile parohiale uzitate.
4. Casa parohială cu grădina și intravilan de 361 stj. cu supraedificatele economice necesare.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă sau sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile ee mai sus cad în sarcina preotului ales.

Ceice doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de clasa I-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopul diecezan, să-și înainteze cererile, adresate consiliului parohial ort. rom. din Glimboca, prin Prea. On. Oficiu Protopopesc al Caransebeșului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștiințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual, în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

G l i m b o c a, din ședința consiliului parohial, ținută la 1 Septemvrie 1940.

Președinte,
Pr. Cornel Pițigoi
adm. parohial.

Secretar,
Pavel Năslău.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.
Caransebeș la 20 Septemvrie 1940.

3—3

Pr. Isaia Suru
adm. protopopesc.

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 2742 B. ex. 1940 din 9 Maiu consiliul parohial ort. rom. din comuna **Sichevița**, protopresbiteratul Bisericii-Albe, publică concurs pentru ocuparea postului de paroh al parohiei de clasa II, rămasă vacantă în urma trecerii preotului Ioan Voin la parohia I din Bozovici, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extensiune de 32 jugăre, după care alesul preot va plăti dările de stat.
2. Salar anual dela biserică 1200 Lei.
3. Venitele ștolare uzitate.

4. Casa parohială cu grădină și cu supraedificatele economice necesare.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post întrucât vor avea calificațiunea cerută pentru parohii de clasa II precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului Diecezan, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Sichevița prin Prea On. Oficiu protopopesc al Bisericii-Albe.

Reflectanții se vor prezenta pe lângă prealabila încunoștiințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual, în vre-o Duminecă sau sărbătoare la stânta biserică, spre ași arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie însă nici decum în ziua alegerii.

Sichevița, din ședința consiliului parohial ținută ia 13 Octomvrie 1940.

Președinte,
Pr. Valeriu Popescu
adm. parohial.

Secretar,
Lazar Lazarovici.

În conțelegere cu oficiul protopopesc.

Răcăjdia, la 17 Octomvrie 1940.

2—3

Ioan Oravițanu
protopop.

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial 4751. B. 1940 din 17 Septemvrie a. c. publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană pentru postul de preot la parohia de clasa a III-a **Șopotul-nou** din Protopresbiteratul Mehadiei devenită vacantă prin, pensionarea preotului Ioan Goanță.

Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estindere de 32 jug.
2. Casa parohială în natură.
3. Venitele ștolare uzitate.
4. Dela cultul bisericii Lei 150 anual.

Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus le supoartă preotul ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post întrucât vor avea cvalificașiunea cerută pentru parohia de clasa III-a să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. român din Șopotul-nou prin Prea On. Oficiul protopopesc al Mehadiei.

Reflectanții se vor prezenta pe lângă prealabila încunoștiințare a Prea On. protopresbiter tractual spre ași arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nici de cum în ziua de alegere.

Șopotul-nou din ședința consiliului parohial ținută în 20 Octomvrie 1940.

Președinte,
Ioan Goanță

Secretar,
Pavel Nedelcu

În conțelegere cu mine:

2—3

Iosif Câmpianu
protopresbiter.

Publicațiune.

Lichidatorii firmei Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș societate pe acții în lichidare, Caransebeș, conform art. 202 din cod. com. invită creditorii societății, că în termen de 6 (șase) luni să-și anunțe creanțele pentru valorificare la sediul Institutului.

Caransebeș, 22 Noemvrie 1940.

1—3

Lichidatori.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 1526/1940 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Banca Banatului din Caransebeș contra urmăriților Macrina Ștefan, Truică născ. Gherga, Truică Ilie, soția sa născ. Coila, Maria și Paraschiva Ion Truica n. Truica domiciliati în Poiana, la cererea urmăritoarei, Judecătoria ordonă: licitațiune execuțională, în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Poiana (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. prot. cf. 14, No. de ord. A. + 2 sub. No. top. 954/2 Pădure în Dialu Orașului 1 jug. 1010 stp. Prețul de strigare 12.000 Lei, imobilul cuprins în c. f. No. 521 a comunei Poiana imobil Nr. de ord. A. I. 1-2 No. top. 955 Arabil în Dialu Orașului 1026 stp. No. top. 956 Fânaț în Dialu Orașului 3 jug. 1482 stp. prețul de strigare 60.472 Lei, No. de ord. A. + 1 No. top. 678/2 Grădina în Dealu Negru de 333 stp. cu prețul de strigare de 3.080 Lei, imobilul No. de ord. A. + 1 No. top. 487 Grădina în Intravilan 1025 stp. cu prețul de strigare 9.480 Lei A. + 2 No. top. 676 Grădina în Dialu Negru 354 stp. prețul de strigare 3.272 Lei, A. + 3 No. top. 689 Grădina în Dialu Negru 1015 stp. cu prețul de strigare 9.392 Lei, A. + 4 No.

top. 954/1 Pădure în Dialu Orașului 1305 stp. prețul de strigare de 5.872 Lei și A. + 5 No. top. 1029 Fânaț în Dialu Boului 1192 stp. prețul de strigare 11.024 Lei, pentru încasarea creanței de 42.500 Lei capital, interese de 15% dela 22 Iulie 1930, cheltueli de proces și de executare de 3.654 Lei, fixate până acum 1/3% taxă cambială și cheltueli de 1659 Lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de 16 Decemvrie 1940 ora 10 la primăria comunei Poiana. Caransebeș, la 12 Septemvrie 1940.

Judecător ss. B. Stuber

ss. D. Lazarel dir. c. f.

Pentru conformitate:

ss. D. Lazarel dir. c. f.

Librăria „Diecezană” Caransebeș

oferă spre vânzare din bogatul său magazin de

O biecte bisericesti

potiere, cruci, cruci portabile pentru molitfelnice, policandre, cădelnițe, clopotei, sfeșnice, căldărușe, cutii pentru sfântul mir, discuri, stele etc.

Toate aceste obiecte sunt livrate de cele mai renumite fabrici, fiind produse de maeștri specialiști în stil bizantin.

„Ajutorul legionar”

„Ajută-ți fratele căzut în nenorocire!
Nu-l lăsa!”

Corneliu Z. Codreanu

PREFECTURA JUDEȚULUI SEVERIN

No. 22.465/1940.

PUBLICAȚIUNE,

In conformitate cu dispozițiunile art. 4 din sentința arbitrajului dela Viena, din 30 August 1940, se aduce la cunoștință cetățenilor români de rasă ungară, stabiliți pe teritoriul anexat în anul 1919 de România și care rămâne sub suveranitatea noastră, sau aparținând acestui teritoriu prin faptul nașterii, dar cari domicilează azi în alte localități din țara noastră, să-și exercite dreptul de opțiune pentru cetățenia ungară, prevăzut de aceea sentință.

In consecință, toate persoanele de rasă ungară, cari optează pentru cetățenia ungară, urmează să se prezinte în termen de maximum 6 (șase) luni dela data arbitrajului, adică până la 28 Februarie 1941, la notarul public sau judecătoria respectivă, dând o declarație sub formă autentică, conform modelului comunicat autorităților în subordine (Poliții, Preturi și Primării).

Această declarație va fi făcută în 2 exemplare originale și una copie. Originalele se vor preda după autentificare optantului, iar copia va rămânea la autoritatea judiciară, care a autentificat actul.

Cu aceste două exemplare, persoana în cauză se va prezenta la Poliția respectivă în orașe, sau la Preturile respective, pe teritoriul rural, care vor elibera, pe

baza lor, o autorizație de trecere peste frontieră, după modelul ce a fost comunicat acestor autorități.

Intrucât prin exercitarea acestui drept de opțiune, locuitorii pierd de drept cetățenia română, se atrage atențiunea, că sunt obligați să-și lichideze afacerile și averile în termen de un an dela data arbitrajului, în cursul căreia urmează să părăsească țara cu familiile lor.

In afară de declarația autenticată de renunțare, persoanele cari solicită autorizație de trecerea frontierei, vor depune la Poliție sau Preturi următoarele acte:

1. Certificat dela administrația financiară sau Percepția respectivă, precum și dela Primăria comunală, unde-și are domiciliul, doveditor, că este la curent cu plata impozitelor.

2. Certificat dela cazierul judiciar, doveditor că nu este urmărit, pentru fapte penale.

3. Să facă la Biroul Populației și cartea de imobil, formele pentru plecarea din țară.

Din moment când optantul a dat declarație de renunțare la cetățenia română, el dobândește calitatea de cetățean străin pe teritoriul românesc și aceia, cari vor rămâne în țară, peste termenul de un an fixat de arbitrajul dela Viena, vor fi expediați și trecuți forțat, peste frontieră în Ungaria.

Lugoj la 18 Noembrie 1940.

Prefect, (ss) *Petrovici*. Șeful serviciului, *indescifrabil*.

Aducem la cunoștință On. public cetitor, că

Calendarul Românului

pe anul comun dela Hristos

1941

a apărut și se află de vânzare la Librăria noastră

DIECEZANA din Caransebeș

cu prețul de Lei 25.